

Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 150.

Ottende Session.

42de Møde.

Løvedagen den 31te Januar.

(Fort.)

Formanden: Rigsdagsmanden for Kjøbenhavn's 7de Valgkreds (Jacobsen) har Drødet for en personlig Bemærkning.

Jacobsen: Da jeg har havt Drødet to Gange, og det vilde stride mod Forretningsordenen, dersom jeg fik det 3die Gang, vil jeg ikke bede den ærede Formand derom, hvor fristet jeg end kunde føle mig dertil, for at imødegaae de forskjellige Bemærkninger, som den ærede Indenrigsminister fremkom med, idet jeg er overbevist om, at jeg uden stor Banskfelig-
hed skulde vise Thinget, at de vare meget flæve. Imidlertid skal jeg forbeholde mig dette til Sagens næste Behandling, hvor jeg da ikke skal undlade at svare den ærede Minister.

Abrahamson: Der er fra flere Sider her i Salen gjort opmærksom paa de Forandringer, man muligens kunde ønske i det foreliggende Forslag, og jeg kan saaledes fatte mig i Korthed, da jeg i mange Henseender er enig i hvad der er yttret. Naar der saaledes er talt om en udvidet Valgret, da er der vistnok Ingen, der stærkere kan ønske en saadan end netop de, der ere blevne valgte til at repræsentere Communen; thi der kan vel ikke tænkes nogen behageligere Følelse for dem, end at de virkelig ere udgaaede fra saadanne Valg, at de med Rette kunne siges at repræsentere Communen. Der er fremsført den Anke imod

en Deel af Communalbestyrelsen, nemlig Borgerrepræsentanterne, at de have den Bane at ville regiere Dag ud og Dag ind; jeg troer rigtignok, at de, hvis det foreliggende Forslag gaaer igjennem, ville blive helbrede for denne Bane; thi jeg kan ikke see Andet, end at deres Regjering da faaer en brat Ende. Hele denne Foranstaltning skulde jo træffes, for at de Mænd, der vælges af Communen, selv skulde bestyre alle dens Anliggender; men til denne Bestyrelse troer jeg rigtignok, at der hører, at de virkelig have en besluttende Myndighed i alle de større Sager. Jeg taler ikke her om de ganske smaa, ubetydelige, daglige Forretninger, der forekomme, og som naturligviis maae lægges ind under et enkelt Departement, saa at de kunde afgjøres med saa faa Omstændigheder som muligt, da de ikke ere af den Bigtighed, at de fordre nogen anden Afgjørelse, men det tværtimod maa ønskes, at de kunne blive hurtigt afgjorte. — Der er blevet fremhævet, og det er ogsaa et Punkt, jeg troer at maatte omtale, at den eneste Maade, hvor paa en Venighed kunde fjernes, er den, at Sagen bliver staaende uafgjort, og der er allerede fra en anden Side bemærket, at vi maatte erindre, at vi vare i Danmark. Jeg troer imidlertid, at den Sindighed, man beskylder os for, vilde vinde et meget uheldigt Udtryk, dersom man vilde behandle Sagerne saaledes, at man blev staaende stille uden at komme videre. — Det er for en stor Deel kun en økonomisk Bestyrelse, hvorom der her er Tale, og jeg kan derfor ikke ret indsee, hvorfor det skulde være af saa stor Bigtighed dertil at have to Forsamlinger, navnlig naar den ene kun bestaaer af 4 Medlemmer med Overpræsidenten i Spidsen, hvilket jo er en saa lille Forsam-